

Klassificering af dokumenter

Det er en stor opgave at specificere og levere relevant dokumentation til en byggesag. Der er en tendens til, at mængden af dokumentation enten er for stor og dermed uoverskuelig, eller modsat: at den er meget mangelfuld eller ikke opfylder behovet.

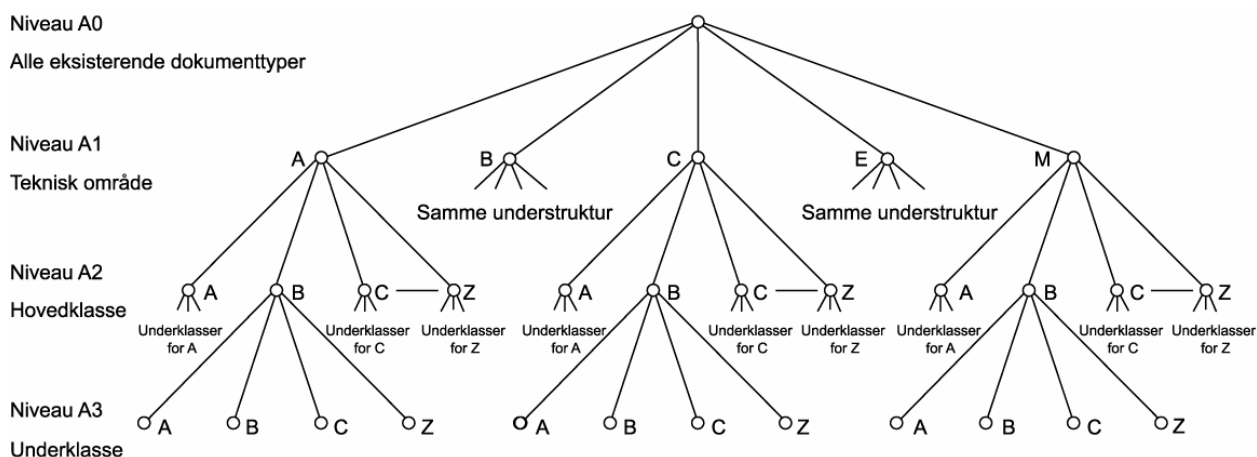
Dette skyldes i nogen grad, at såvel modtager som afsender af dokumentation ikke altid er i stand til at give en nøjagtig beskrivelse af behovet for dokumentation, samt at der er forskellige ord for de samme dokumenter.

Bl.a. for at ensrette de termer, der benyttes om de forskellige dokumenter, har man udarbejdet DS/EN 61355, Klassifikation og betegnelse af dokumenter til fabriksanlæg, anlæg og materiel, der af DBK er udpeget som den centrale standard for klassificering af dokumenter.

Standarden introducerer klassifikation af dokumenter som en metode til at udveksle behov og information om dokumentation, samtidig med at den giver retningslinier for, hvordan de forskellige dokumenter rangerer indbyrdes i forhold til hinanden.

Idet et dokument skal klassificeres i henhold til det indhold, som det har, åbner dette også mulighed for en mere detaljeret søgning i dokumenterne, frem for hvis de var sorteret i fx "breve", "notater", "tegninger" osv. Sidstnævnte er den form, som informationen præsenteres i, og intet andet.

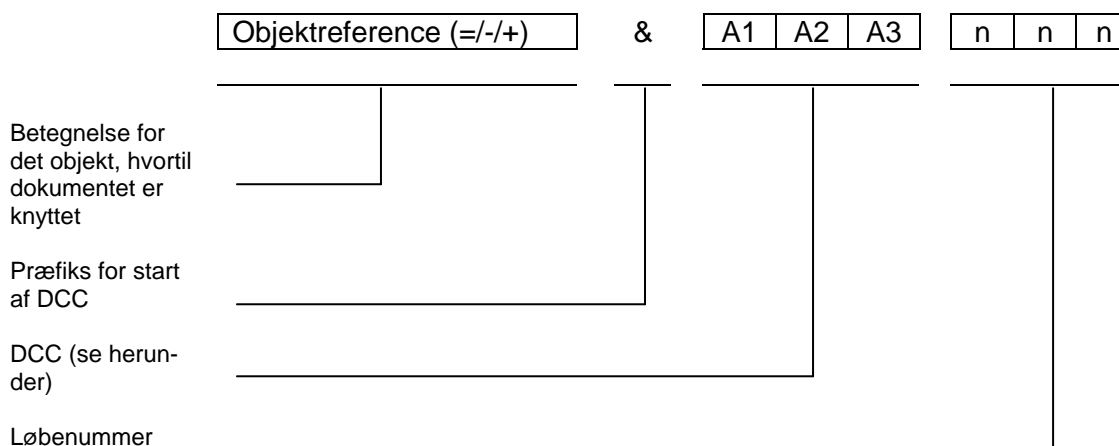
Det skal bemærkes, for at kunne benytte klassificeringsteknikken i IEC 61355 er det mere eller mindre nødvendigt at se bort fra, hvad dokumenter almindeligvis kaldes i dag.

Figur xx: Klassifikationsstruktur for dokumenttyper (DS/EN 61355 – figur 1)

At dokumenter nødvendigvis har et indbyrdes hierarki, er måske meget indlysende: Fx rangerer en kontrakt højere end en tegningsliste (ingen tegningsliste uden en kontrakt), mens en tegningsliste rangerer højere end fx en stykliste (ingen stykliste uden en tegningsliste) osv.

DS/EN 61355 har løst dette ved at introducere 3 bogstavkoder (A1, A2 og A3), der tilsammen udgør en klassifikation af et dokument. Præfikstegnet "&" benyttes til at identificere dokumentklassen. Termen DCC, der er en forkortelse for Document Code Class, benyttes til at betegne klassen.

Figur xxx-1: Opbygning af DCC-kode (DS/EN 61355 – figur 6)

Den første nøgle, bogstavkoden A1, benyttes til at identificere det fag eller område, som dokumentet tilhører. Som det ses af figuren herunder, benyttes bogstaverne A til P til dette.

Med henvisning til strukturen i xxx-1 rangerer alle bogstavkoder i DCC-kode A1 på lige linje.

DCC & A1 A2 A3 ↑	Teknisk område
A	Overordnet ledelse
B	Overordnet teknologi
C	Konstruktionsprojektering (bygningskonstruktion og bygningsprojektering)
E	Elektroteknik (omfatter styring, information og kommunikationsteknik)
M	Mekanisk projektering (omfatter normalt procesprojektering)
P	Procesprojektering (kun hvis adskillelse fra M er påkrævet)
NOTE – Kodebogstaverne, der er vist i tabellen, er kun beregnet til dokumentklassifikation og -betegnelse. De er ikke beregnet til at standardisere tekniske områder i almindelighed.	

Figur xxx-1: DCC-kode A1 – Identifikation af teknisk område (DS/EN 61355 – tabel A.1)

Den anden nøgle, bogstavkoden A2, benyttes til at identificere den hovedklasse, som dokumentet tilhører. Som det ses af figur herunder, benyttes bogstaverne A til P til dette.

Princippet er herefter, at bogstavkode "A" (dokumenter, som beskriver dokumentation) rangerer højere end bogstav "B" (ledelsesdokumenter), der igen rangerer højere end "C" osv.

Tabel A.2 – DCC og beskrivelser af dokumenttypeklasser

Oversigt over hovedklasser (A2-dataposition):

A	Dokumentbeskrivende dokumenter
B	Ledelsesdokumenter
C	Kontraktmæssige og ikke-tekniske dokumenter
D	Dokumenter med almindelig teknisk information
E	Dokumenter med dimensionerende og tekniske krav
F	Funktionsbeskrivende dokumenter
L	Placeringsdokumenter
M	Dokumenter, som beskriver tilslutninger
P	Produktlister
Q	Kvalitetsstyringsdokumenter, sikkerhedsbeskrivende dokumenter
T	Dokumenter, som beskriver geometriske former
W	Driftsjournaler

Figur -2: DCC-kode A2 – hovedklasser (DS/EN 61355 – tabel A.2)

Den tredje nøgle, bogstavkoden A3, er ikke gengivet i denne vejledning, idet denne bogstavkode er forholdsmæssigt omfattende og endvidere opfattes som en undergruppe til A2. Man kan således ikke antage, at bogstavkoden A3 altid betyder det samme, da dette afhænger af det foranstillede bogstav A2.

Man kan til gengæld antage, at der sker en hierarkisk opbygning af dokumentationen ved sammensætning af bogstavkoderne fra A1, A2 og A3 til en DCC-kode:

Eksempel 1:

DCC-koden "&EAB" (elektroteknisk administrativt dokument) rangerer højere i dokumenthierarkiet end "&EFB" (elektroteknisk flowskema), da "A" som bekendt kommer før "F". Tilsvarende rangerer "&MMA" (mekanisk forbindelsesdokument) højere end "&MPA" (mekanisk materialeliste) osv.

Eksempel 2:

Det dokument, der viser opbygningen af den samlede dokumentation, tildeles DCC "&AAA", mens dokumentlisten, der oplister alle dokumenter, tildeles DCC "&AAB".

Eksempel 3:

Et principdiagram, der viser den funktionelle opbygning =S1=P2 af et system, tildeles DCC "&BFF". Den samlede identifikation gengives som "=S1=P2&BFF". Et kredsskema for en given tavle med produktnummeret -2-5-7 tildeles DCC "&EFS". Den samlede identifikation for kredsskemaet gengives som "-2-5-7&EFS".

Pumpestyrings- anlæg	Leverandør-ID	Objekt		DCC	Fortløbende sidenummer
	CH-AA4B1	=S1=P2		&EFS	MA1
	FIRMA- NAVN	Sprog en	Projekt WSS-95-123		Sider i alt 22
Revision A		Dokumentnummer (leverandør) X1-Y2-123456-78		Side 3	
Kredsskema					

Figur xxx-3: Eksempel på præsentation af information i en titelblok (DS/EN 61355 – figur 6)

Bemærk, at dokumentnummeret (tegningsnummeret) i Figur xx-3 blot er et nummer, og at dette ikke er tiltænkt at rumme nogen information. Dette er det mest optimale, idet tegningsnummeret dybest set kun skal identificere dokumentet og intet andet.

Bemærk, at eksemplet på en titelblok herover har kun til hensigt at vise principperne for, hvordan de forskellige informationer kan præsenteres. Det er ikke en standard for, hvordan en titelblok skal udformes. Dette fremgår af ISO 7200 samt af DS/EN 61082-1:2006.

For at kunne håndtere stadigt mere komplekse dokumenter er det nødvendigt at tilføje et felt med DCC. Indholdet af dokumentet fremgår af objekt-ID og DCC tilsammen: I det viste eksempel er det DCC "=S1=P2&EFS".

For komplet reference af DCC-koderne A2 og A3 henvises til DS/EN 61355.

DS/EN 61355 indeholder en særdeles brugbar liste over samtlige kendte dokumenter, hvorfor den er en god tjekliste for såvel køber som leverandør ved indkøb af nyt materiel.